

ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ

„ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ“

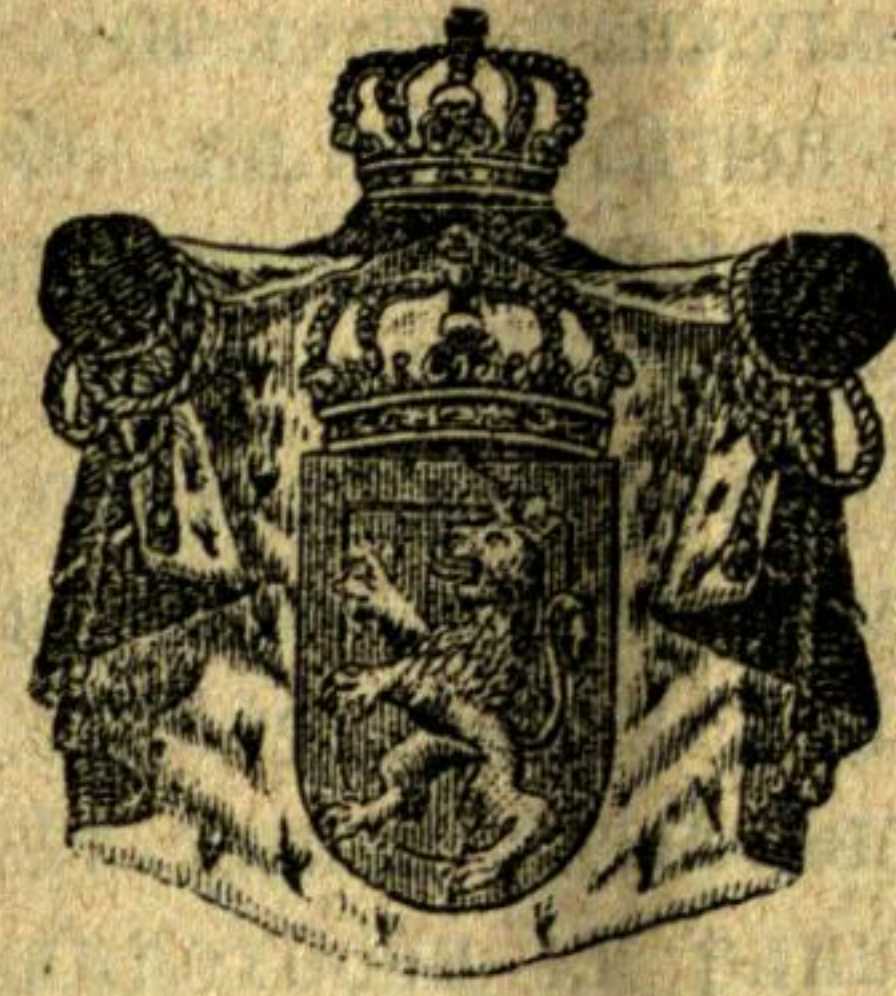
ще излиза

за сега веднажъ въ седмицата:
въ Сѣбота.

Пары и писма

ся испращатъ

ДО М. К. БУБОТИНОВА
въ Министерството на Вътрешнитѣ Дѣла.

Цѣната на

„ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ“

Е ЗА ЕДНА ГОДИНА:

12 франка.

Единъ брой 25 Сантима.

ЗА ОБЯВЛЕНИЯ

ся плаща:

За единъ петиционъ редъ за първитѣ
три пѣти по 30 сант., а за всякій
послѣдующій — 20 сантима.

Година 1.

Софія, Вторникъ 3-ий Юній 1880 г.

Брой 48.

СЪДЪРЖАНИЕ:

Приказы по Военното Вѣдомство. — Уставъ за гражданското сѣдопроизводство на мировитѣ сѣдїи. Извѣстїе отъ Министерството на Финанситѣ. — Призовки отъ Видинскій Окръженъ Сѣдъ. — Обявкение отъ Османъ-Базарскій Окръженъ Управителенъ Сѣвѣтъ.

По Военното Вѣдомство.

НЕГОВО ВЫСОЧЕСТВО, Князьтъ, на 8-ый майъ 1880 година въ Софія изволи да издаде слѣдующій

Приказъ № 70.

По Генералный Штабъ. Уволнява ся отъ служба: Началникътъ на Отдѣленїето въ Военното Министерство Маіоръ Соловевъ

По Пѣхотата. Награждава ся съ Воененъ Орденъ Фельдфебельтъ отъ 2-та рота на Кюстендилската № 2 дружина Атанасъ Миховъ който е служилъ въ времето на приминката война въ Българското Опълченїе, и който има знакъ на Военно отличїе за отличаванье въ дѣлата.

Временно Управляющій Военното Министерство отъ Генералный Штабъ

Подполковникъ Каманетскій.

Приказъ № 75.

При отчисляванье на офицеритѣ отъ частитѣ, които командоватъ, было по причина на освобожденье отъ служба по собствено исканье было по распоряжанье на Началството, по-старитѣ началници, кагато отдаватъ въ приказъ да ся сѣде частята, длъжны сѣ да покажѣтъ и срокътъ на здаваньето, който ся опредѣлява: за рота една недѣля; за дружина, батарея и конна сотня—двѣ недѣли.

Заллатата на офицеритѣ, които си отиватъ, ся прекратява, кагато ся свършѣтъ горѣ-казанитѣ срокове.

Софія 16-ый апрїлий 1880 година.

Военный Министръ Генералъ Ернротъ.

Приказъ № 76

НЕГОВО ВЫСОЧЕСТВО на 17-ый апрїлий 1880 год. изволи да заповѣда:

I.

Опредѣлява ся на служба: Подпоручикъ Баронъ Штеинекеръ, който е служилъ по-напредъ въ ИМПЕРАТОРСКАТА Германска армія, като ся зачислява въ Шумненската № 19 дружина.

II.

Назначаватъ ся: Отъ 27 Артиллерійска бригада Штабсъ Капитанъ Хелсинскій въ скорострѣлната батарея.

III.

Прежедатъ ся: Отъ Софійската саперна полурота подпоручикъ Амировъ и отъ Русчюкската № 23 пѣша дружина Подпоручикъ Стояновъ единъ на мѣсто на другитѣ.

Отъ Шумненската № 19 пѣша дружина подпоручикъ Славчевъ въ Търновската № 3 конна сотня.

IV.

Уволняватъ ся отъ служба по просба: Отъ Свищовската № 15 пѣша дружина Капитанъ Товаровъ.

V.

Разрѣшава ся: На Юнкертъ отъ Софійското военно училище Николая Болмана да носи медалитѣ: сребърна съ надписъ „за храбрость“ и Таковскій кръстъ, съ

който е награденъ отъ НЕГОВО ВЫСОЧЕСТВО Сръбскійтъ Князь, за участїето въ Турско-Сръбската война.

Софія 18-ый апрїлий 1880 година.

Военный Министръ Генералъ Ернротъ.

Приказъ № 77.

Съ рескриптътъ, който е даденъ отъ НЕГОВО ВЫСОЧЕСТВО Князьтъ, служившійтъ въ Императорската Германска армія, Баронъ Ридезель, а сега Гофмаршалъ въ дворѣтъ на НЕГОВО ВЫСОЧЕСТВО, пожалованъ съ чинъ Маіоръ, сверхъ щатътъ, съ зачисленїе въ конната сотня, собственнїитѣ на НЕГОВО ВЫСОЧЕСТВО конвой.

Софія 18-ый майъ 1880.

Военный Министръ Генералъ Ернротъ.

УСТАВЪ

за

гражданското сѣдопроизводство на мировитѣ сѣдїи.

Утвърденъ съ княжескїй указъ отъ 23-ий майъ подъ № 226.

ГЛАВА I

За подсѣдность-та.

1. Подъ вѣдомството на мировитѣ сѣдїи подлѣжѣтъ:
  - а) Всякакви искове на които цѣната не надминава хиляда франка;
  - б) Искове за възнагражденїе въ вреда или загубы, кога количеството имъ не надминава хиляда франка;
  - в) Искове за запазване и въстановленїе владѣнїето си надъ движимитѣ и недвижими имѣщества, когато не ся е минжло повече отъ шесть мѣсяци, отъ какъ ся е нарушило владѣнїето имъ.
  - г) Искове за всякакви права за ползуванье и участїе отъ недвижими имѣщества вообще.Заб. Мировитѣ сѣдїи рѣшаватъ окончателно искове не повече отъ за сто франка; а искове по-горѣ отъ сто франка подлѣжѣтъ на апелъ.
2. Освѣнъ изброенитѣ предмѣты въ предидущїитѣ членъ, мировитѣ сѣдїи може да разглѣдва всякакъвъ споръ и гражданскїй искъ, ако и двѣтъ противны страны го помолжѣтъ да имъ разглѣда работата, и да рѣши по сѣвѣсть. Рѣшенїята, които мировитѣ сѣдїи издадѣтъ слѣдъ подобна молба, ся считатъ за окончателны и не подлѣжѣтъ на апелъ.
3. Подъ вѣдомството на мировитѣ сѣдїи не подлѣжѣтъ:
  - а) Искове за право на собственность или за право на владѣнїе недвижимо имѣщество, което е утвърдено по установеннїитѣ порядкъ;
  - б) Искове, които сѣ свързаны съ интереситѣ на хазната, освѣнъ исковетѣ за възстановленїе нарушено владѣнїе.
4. Искътъ ся представя на тоя мировитѣ сѣдїи въ околїята на който отвѣтникътъ живѣе постоянно или временно.
5. Искъ, който ся отнася до нѣколко отвѣтници, които живѣятъ въ разны мировы околїи, ся подава на тогоя, отъ мировитѣ сѣдїи, на когото ищецътъ намѣри за стодно.
6. Искове за възстановленїе нарушенїе владѣнїе, за право на ползуванье отъ участїе въ недвижими имѣщества, и въобще за награжденїе за вредъ и загубы на недвижимо имѣщество, ся представляватъ въ тоя мировитѣ сѣдїи въ околїята на който ся намѣрватъ недвижимитѣ имѣщества.
7. Искове противъ компании, общества и съдружїи ся представятъ въ тоя мировитѣ сѣдїи, въ околїята на който ся намѣрватъ фирмата или управленїето имъ; а за договори, които сѣ станжли съ мѣстнитѣ имъ агенты или конторы, искове можѣтъ да ся подадѣтъ и въ мѣстото, гдѣто сѣ или конторитѣ или агентытъ.
8. За разглѣдванье на дѣла, подсѣдностьта на които зависъ отъ мѣстожителството или пребиванїето на отвѣтникътъ, странитѣ иматъ право, повзаимно сѣглашенїе, да

ся обръщатъ къмъ тоя изъ околїискитѣ мировы сѣдїи когото тѣ самы ся избержѣтъ.

9. Противо-положенъ искъ, който е подъ вѣдомственъ на мировитѣ сѣдїи, ся разглѣдва отъ тоя сѣдїи, когото е былъ предаденъ първоначалнїитѣ искъ.

10. Кога противо-положнїитѣ искъ, който е свързанъ неразривно съ първоначалнїитѣ искъ, споредъ цѣната си не подлѣжи подъ мировитѣ сѣдїи; то сѣдїята прекратява производството на това дѣло въ свойтъ Сѣдъ, и предостава на тжжителитѣ право да ся пренесжѣ работата въ Окръжнїитѣ Сѣдъ.

11. Препирни за подсѣдность между мировы сѣдїи подъ единъ Окр. Сѣдъ, ся рѣшаватъ отъ Окръжнїитѣ Сѣдъ, подъ който ся намѣрватъ; а между мировы сѣдїи отъ разны окръжы, рѣшаватъ ся въ онай Окръженъ Сѣдъ, подъ вѣдомството на който ся е повдигнжло най напредъ дѣлото.

12. Прошенїето, чрезъ което ся иска да ся покаже къмъ кой мировитѣ сѣдїи треба да ся отнесе спорнїитѣ въпросъ, ся подава отъ тѣзи учреждения, между които е възникнжла препирнята. Това прошенїе съ объясненїята заедно ся препраща за разглѣдванье въ тоя Окр. Сѣдъ отъ който, споредъ горѣказаннїитѣ членове зависи да рѣши въпросътъ за подсѣдностьта, въ производството на дѣлото въ това время ся спира, до като ся разрѣши повдигнжлата препирня.

ГЛАВА II

За Повѣренницѣтъ.

13. Повѣренникъ предъ мировитѣ сѣдїи може да бжде всяко лице, което е на възраст по-горѣ отъ 21 год., което знае официалнїитѣ языкъ, е българскїй подданикъ и не е опорочвано по Сѣдъ, исклучватъ ся само лица отъ сѣдебното вѣдомство.

14. Сѣдящитѣ ся обявяватъ на мировитѣ сѣдїи устно или писменно кого сѣ избрали и назначили за свой повѣренникъ. Тѣ можѣтъ тѣж сѣщо да дадѣтъ на свойтъ повѣренникъ пълномощїе, споредъ правилата по които ся правжѣтъ довѣренности или пълномощїя.

15. Устного пълномощїе ся записва отъ мировитѣ сѣдїи въ нарочно за това приготвена книга, и ся подпїсва отъ него и отъ довѣрителитѣ, ако той може да пише. А писменното пълномощїе ся прилага при дѣлото.

16. Пълномощникътъ или повѣренникътъ, на когото сѣдящїи ся е повѣрилъ воденье на сѣдбата си, предъ мировитѣ сѣдїи, може да свърши дѣлото и миролюбиво (съ спогодба), макаръ и да не е казано за това нищо въ довѣренността.

17. Единъ пълномощникъ може да ся откаже да слѣдова захванжтото вече дѣло, нѣ като ся откаже веднжждѣ нѣма право послѣ туй да стане пълномощникъ на противната страна; а кога отежествува повѣрителитѣ му, повѣренникътъ е длъженъ да му извѣсти предварително за да може той самъ да има время или лично или чрезъ пълномощникъ да си слѣдова дѣлото.

18. Довѣрителитѣ има право да унищожи всяко время довѣренността си, или да спре пълномощникътъ си, щомъ извѣсти това на мировитѣ сѣдїи было словесно, было писменно, нѣ сѣдїята отъ това нема нужда да спира или да отсрочва разглѣдваньето на дѣлото, за да чака до като страпата назначи новъ повѣренникъ. Всичкитѣ дѣйствїя, които сѣ извършени законно отъ повѣренникътъ до часѣтъ на отстраненїето му, оставатъ въ сила.

ГЛАВА III

Подаванье искъ и выканье на Сѣдъ.

19. Прошенїе за искъ, което ся подава на мировитѣ сѣдїи може да бжде устно и писменно.

20. Устного прошенїе за искъ ся записва отъ мировитѣ сѣдїи въ особна за това назначена книга; прочита ся на ищецътъ, който го подпїсва, ако знай да пише.

21. Писменното исково прошенїе, което не може да ся разглѣдва отъ мировитѣ сѣдїи, ся връща на ищецътъ, като му ся разясни защо не може да ся глѣда; устного прошенїе слѣдъ объясненїето, дава му ся, ако пожелае писменно удостовѣренїе защо не може да му ся глѣда работата.

22. Както въ писменното, тѣж и въ уското прошенїе ищецътъ е длъженъ да покаже:

а) името си, фамиліята или прекорьтъ, както и занятїето си, мѣстото гдѣто живѣе, както и на свидѣлитѣ си, ако привѣжда таквизы, а тѣж сѣщо и мѣстожителството на отвѣтникътъ си.

б) доказателствата на които основава искътъ си.

в) да покаже цѣната на искътъ точно, освѣнъ за дѣла, които не подлѣжѣтъ за уцѣненїе.

г) да обясни: какво именно иска, и що търси.

23. За цѣна на нектъ се счита суммата, която е показана въ искомото прошение, като се прибавятъ при нея сума и процентитѣ, които се искатъ споредъ предявениятъ искъ.

24. Ако ся яви препирня върху показаната сума въ искомото прошение, то тя ся определява чрезъ свѣдущи специални лица, назначаваны отъ мировыйтъ сѣдѣя.

25. Ищець, който основава свойтъ искъ на писменны доказателства, предава ги подъ расписка на мировыйтъ сѣдѣя, или когато подава искомото прошение, или поне не по-късно отъ два часа слѣдъ плащѣ въ тоя день въ утрешныйтъ на който ще ся разгѣдва това дѣло.

26. Слѣдъ приеманьето искомото прошение, сѣдѣята призовава на Сѣдѣя както ищецьтъ тѣй и отвѣтникътъ, като имъ съобщава срокътъ, кога треба да ся явятъ.

27. Срокъ за явене на отвѣтникътъ предъ Сѣдѣята ся полага единъ день, слѣдъ като му ся е връчила призовката, за всяки три часа разстояние отъ мѣстото, гдѣто ся намѣрва Сѣдѣята.

28. А когато и двѣтъ страни ся явятъ изведнѣждъ предъ мировыйтъ сѣдѣя, той може немедленно да имъ разгѣдва дѣлото, безъ да отлага обаче назначенныйтъ за разгѣдванье дѣла въ него день.

29. Сѣдѣящитѣ ся, свидѣлитѣ и други лица ся призоваватъ въ Сѣдѣята чрезъ призовки, въ които ся назначава:

1-во. Кой ся выка на Сѣдѣя, и отъ кого;

2. Защо ся выка;

3. Мѣстото, гдѣто треба да ся яви;

4. Деньтъ, а ако е нужно и часътъ, когато треба да ся яви;

5. Какво ся прилага при призовката;

6. Последствїята, на които ся подлага тоя, който ся призовава, ако не ся яви, съ указаніе на членове.

Призовката треба да е подписана отъ мировыйтъ сѣдѣя;

30. Призовката ся предава на призоваемытъ лица чрезъ разсильныйтъ който ся нахожда при мировыйтъ сѣдѣя, или чрезъ полицейското или общинско управление.

31. Призовката ся връчва на самото лице, което ся выка, ако отсъствува то, тя ся връчва на домашнитѣ му, или на тогози, който управлява имѣніето му, или пакъ на тогози отъ събѣдѣтъ му, който ся заеме да му ъ предаде; нъ за всякій случай треба да ся вземе отъ всякого расписка какъ че ъ е приелъ, и ся задължава да ъ предаде.

32. Тоя, който връчва призовката, кога не намѣри никого отъ горѣпоказаннытъ, оставя единъ екземпляръ отъ призовкитѣ, въ градъ — на полицейскитѣ чиновникъ въ него участъкъ, въ села, чивглици и имѣнія — на общинното началство или полицейско управление за да ъ предадѣтъ на призоваемытъ.

33. Когато ся връчва призовката на нея ся забѣлѣва времето, когато е връчена; а другитѣ екземпляръ съ подписъ на получительтъ и времето на полученіето ся предава на мировыйтъ сѣдѣя. Ако тоя, който ъ е получилъ, не може или не раче да ся подпише, то, за това нѣщо ся забѣлѣва и на двата екземпляра, като ся означи: кога и кому е връчена, и защо нѣма нуждытъ подписъ.

34. Деньтъ когато треба да ся представѣтъ предъ мировыйтъ сѣдѣя може да ся отложи по молбата и на двѣтъ страни изведно.

ГЛАВА IV.

За явяването на тѣжачитѣ ся и за редѣтъ на производството у мировыйтъ сѣдѣя.

35. Разгѣдваньето на дѣлата у мировыйтъ сѣдѣя става публично и словесно; при всичко туй засѣданіето може да бѣде и непублично, ако и двѣтъ тѣжачи ся страны го поискать, и ако мировыйтъ сѣдѣя намѣри прозбата имъ уважителна.

36. Отвѣтникътъ, безъ да представя обясненїя по съществото на дѣлото, може да предяви отводъ въ слѣдующитѣ случаи:

1). Когато дѣлото е подсѣдено на другий мировый сѣдѣя или на друго съдебно учреждение.

2). Когато у сѣдѣящитѣ или у другий мировый сѣдѣя, или въо другий Сѣдѣя ся разгѣдва нѣкое дѣло по сѣдѣящитѣ предметъ и помежду тѣзи сѣдѣящитѣ лица, или дѣло, което има тѣсна свръзка съ предявениятъ искъ.

3). Когато исканьето на ищецьтъ треба въ всичката си цѣлостъ да ся отнеса къмъ другий отвѣтникъ.

4) Когато искътъ е предявенъ отъ лице, което нема право да иска и да отговаря на Сѣдѣя.

37. Слѣдъ предварителното обясненіе отъ двѣтъ страни, мировыйтъ сѣдѣя предлага имъ да прекратѣтъ дѣлото съ помирение, като имъ показва дѣйствителныйтъ, по неговото мнѣніе, способы. Мѣрки за склоняванье тѣжачитѣ ся на помирение мировыйтъ сѣдѣя е обязанъ да приема и во времето на дѣлото, и само въ случай на несполука пристѣпва да постанови рѣшеніе.

38. Помирительныйтъ такжеж на тѣжачитѣ ся излага ся на писмо, и, слѣдъ прочитаньето, подписва ся отъ тѣхъ, или отъ тогози, на когото довѣрятъ тѣ. Свършеното съ примирение дѣло не може да ся възобновява.

39. Когато пристѣпни до разгѣдванье на дѣлото мировыйтъ сѣдѣя предлага на ищецьтъ да раскаже обстоятелствата на дѣлото и да обясни своитѣ исканїя, послѣдъ да изслуша обясненїята на отвѣтникътъ, като позволява и на двѣтъ страни, и подиръ туй да допълнятъ единъ слѣдъ други своитѣ показанїя, и имъ предлага отъ себеси нуждытъ за обясненіе на дѣлото питанїя. Когато мировыйтъ сѣдѣя намѣри, че дѣлото е достаточнo обяснено, тогава прекратява състазаніето на странитѣ.

40. По дѣла за възстановеніе на нарушено владѣ-

ніе мировыйтъ сѣдѣя не влѣзва въ разгѣдванье на документитѣ, които удостоверяватъ правото на собственостъ на недвижимото имущество, нъ само възстановява нарушеното владѣніе.

41. По прошенїя за изпълненіе на контракты и на обезпеченїя, извършени или засвидѣтелствованы по установеныйтъ редъ, отвѣтникътъ ся призовава да ся яви въ най-късѣ срокъ, и ако мировыйтъ сѣдѣя признае, че въразенїята му незаслужаватъ уваженіе, постановява рѣшеніе за немедленното изпълненіе на обезпеченїето, и въ сѣщото время дава на ищецьтъ изпълнителенъ листъ по туй рѣшеніе.

42. Оглаганье на разгѣдванье на дѣлото по исканье на едната страна става само въ крайны случаи и не иначе, освѣнъ слѣдъ явяваньето на двѣтъ страны предъ Сѣдѣята и подиръ словесныйтъ между тѣхъ обясненїя.

43. За получаванье на необходима за разясненіе на дѣлото справка или копия отъ документъ у нѣкое присѣдствено мѣсто или отъ длѣжностно лице мировыйтъ сѣдѣя дава на тѣжачитѣ ся, по негова промба, свидѣтелство, че справката или копията на документъ дѣйствително е нужна и за еди-кой именно срокъ.

44. Разгѣдваньето на едно дѣло у мировыйтъ сѣдѣя ся спира:

1) по взаимното съгласіе на всичкитѣ, които ся тѣжачѣтъ.

2) въ случай на смъртъ, умоповрѣжданье на едного отъ тѣжачитѣ ся.

45. Разгѣдваньето на дѣлото ся възобновява по прозбата на двѣтъ тѣжачи ся страны или на едната отъ тѣхъ.

46. Мировыйтъ сѣдѣя, като види при разгѣдваньето на дѣлото, че то не подлѣжи на неговото вѣдомство, той прекратява по нататашното му разгѣдванье у себеси.

47. Случаитѣ, въ които мировыйтъ сѣдѣя срещне, въ редѣтъ на сѣдопроизводството нѣкое затрудненіе, разрѣшаватъ ся отъ него по съображеніе на настоящитѣ постановленїя съ правилата на сѣдопроизводството въ погорнитѣ сѣдове.

ГЛАВА V.

За доказателствата.

ОТДѢЛЕНІЕ ПЪРВО

Общи правила

48. Ищецьтъ е длѣженъ да докаже свойтъ искъ. Отвѣтникътъ, който въразява противъ исканїята на ищецьтъ, длѣженъ е да докаже своитѣ въразенїя.

49. Мировыйтъ сѣдѣя не събира доказателства или справки, нъ основава своитѣ рѣшенїя исклѣчительно на доказателствата, които сѣ представены отъ тѣжачитѣ ся.

ОТДѢЛЕНІЕ ВТОРО

Показанїята на свидѣлитѣ

50. Никой нема право да ся отказва отъ свидѣтелство; отъ туй правило ся исклѣчатъ:

1) роднинитѣ на тѣжачитѣ ся по права линия, въсходяща и низходяща, а тѣй сѣщо и роднитѣ братья и сестры;

2) лицата, които ся интересувать отъ рѣшенїето на дѣлото въ полза на едната или на другата страна,

51. Не ся доущатъ до свидѣтелство:

1) умонувреденитѣ.

2) тѣзи, които по своитѣ физически или умственны недостатѣци не сѣ могли да иматъ познанїя за доказанїето отъ обстоятелство;

3) дѣцата противъ родителитѣ си;

4) съпрхзѣитѣ на тѣжачитѣ ся;

5) духовнитѣ лица въ отношеніе къмъ туй, което имъ е повѣрено въ исповѣдъ;

Всичкитѣ тѣзи лица ся отстраняватъ отъ свидѣтелства отъ самытъ сѣдѣя, и безъ указваньето имъ по прозбата на тѣжачитѣ ся, когато сѣдѣята съгѣда помянхитѣ причины за неспособностъ.

52. Дѣца, недостигнали шестнадесять години, а еще и лицата, за които ся помянува въ 31 статья на Оттоманскій Наказателенъ Законъ, могатъ да ся пытать, нъ безъ да ся привождатъ на клетва.

53. По отводъ отъ противната страна устраниватъ ся отъ свидѣтелство:

1) роднинитѣ по права линия безъ ограниченіе на степенитѣ, а въ сѣребрна роднинитѣ на първитѣ три и сватоветѣ на първитѣ двѣ степени на тогози отъ тѣжачитѣ ся, който ся облѣга на тѣхъ;

2) настоящитѣ (опекунитѣ) на тѣжачитѣ ся, който ся облѣга на тѣхъ, или на онѣзи, които ся намѣрватъ подъ неговото настоящичество.

3) усыновляемытъ на тѣжачитѣ ся, който ся облѣга на тѣхъ, или на неговитѣ усыновены;

4) онѣзи които иматъ тѣжба съ една отъ странитѣ и лицата, на които интереситѣ зависѣтъ отъ рѣшенїето на дѣлото въ полза на тѣзи страны, които ся облѣгатъ на тѣхъ;

5) повѣренитѣ, ако на тѣхъ ся облѣгатъ тѣхнитѣ довѣрители.

54. Отвадитѣ на свидѣлитѣ треба да сѣ предявены преди привожданьето имъ на клетва или преди приеманьето на показанїята имъ, ако то имъ ся дава безъ клетва.

55. Свидѣтельтъ, ако самъ тѣжачитѣ ся не ся задлѣжи да го представи, призовава ся съ призовка.

56. Свидѣлитѣ отъ долнитѣ воински чиновне, които ся намѣрватъ на дѣйствителна служба, призоваватъ

ся чрезъ тѣхното най-близко началство. Офицеритѣ ся призоваватъ непосредственно съ призовка, нъ призованіето въ Сѣдѣята не ги освободява отъ обязанноститѣ на службата, ако тѣ не сѣ получили увольненіе отъ своето началство. Слѣдъ удостовѣреніе отъ военното началство за невъзможността на призоваваныйтъ свидѣтель отъ воинскитѣ чиновне, по военны обстоятелства, да ся яви лично въ Сѣдѣята, призоваваныйтъ ся испытыва на мѣстото дѣло служи

57. За неявяванье въ назначеныйтъ срокъ свидѣтельтъ който не представи уважителны оправданїя, подпада, по опредѣленіето на мировыйтъ сѣдѣя, на парична глоба отъ единъ франкъ до двадесетъ франка, споредъ важността на дѣлото и споредъ състояніето на свидѣтельтъ; при туй назначава му ся новъ срокъ за явяванье. На същата глоба свидѣтельтъ подпада и въ случайтъ на второ неявяванье.

58. Свидѣтельтъ може, въ продълженіе на двѣ недѣли и слѣдъ обявяваньето нему опредѣленіето на мировыйтъ сѣдѣя за наложената на него глоба, или при явяваньето му на изново назначеныйтъ му срокъ, да представи своитѣ оправданїя на мировыйтъ сѣдѣя, който го и освободява отъ глобата, ако признае оправданїята уважителны.

59. Свидѣтель, който по болѣсть не може да ся яви при мировыйтъ сѣдѣя, испытыва ся отъ него на мѣстожителството му и въ присѣдствіето на тѣжачитѣ ся, ако тѣ го пожелахтъ. Сѣщо, испытываньето ся прави въ мѣстожителството на свидѣлитѣ и въ такъвъ случай, когато по дѣлото треба да ся испыта значително число лица, които живѣхтъ въ едно мѣсто.

60. Свидѣлитѣ, които живѣхтъ въ единъ мировый участъкъ, отдалеченъ отъ мѣстото, гдѣто става разгѣдваньето на дѣлото, могатъ да ся испытыватъ отъ мировыйтъ сѣдѣя на тоя участъкъ, въ който живѣхтъ, слѣдъ предварителното обявяванье за туй на тѣжачитѣ ся и въ тѣхно присѣдствіе, ако тѣ ся явятъ въ назначеныйтъ за туй срокъ.

61. Свидѣлитѣ ся испытыватъ слѣдъ като ся приведѣтъ на клетва, ако тѣжачитѣ ся, по взаимно съгласіе, не ги освободѣтъ отъ нея. Въ случай на отсъствіе на священникъ, мировыйтъ сѣдѣя испытыва ги безъ клетва, като имъ напомня за обязанността да покажѣтъ по чиста съвѣсть всичко тѣмъ извѣстно, и като вземе отъ тѣхъ подписъ, че тѣ всичкото показано отъ тѣхъ задлѣжаватъ ся, въ случай, ако нѣкой отъ тѣжачитѣ ся поиска, да го подтвърдѣтъ съ клетва.

62. Отъ клетвата ся освободяватъ:

1) священно-служителитѣ и монашествующитѣ на всичкитѣ христїански вѣроисповѣданїя;

2) лицата, които принадлежѣтъ на вѣросповѣданїя и секти, които неприематъ клетвата; намѣсто клетва тѣ даватъ обѣщаніе да покажѣтъ всичката правда по чиста съвѣсть.

63. Всякій свидѣтель ся испытыва особно, въ присѣдствіето на тѣжачитѣ ся, ако тѣ сѣ явили.

64. Свидѣлитѣ, които още не сѣ дали показанїята си, неможѣтъ да присѣдствувать при испытываньето на другитѣ свидѣтели.

65. Слѣдъ изложеніето отъ свидѣтельтъ неговото показаніе, мировыйтъ сѣдѣя представя на свидѣтельтъ отъ себеси питанїя по всичкитѣ необходимы по тѣхно мнѣніе, предмети.

66. За разрѣшеніе на противрѣчїя въ показанїята на свидѣлитѣ по съществены предмети, мировыйтъ сѣдѣя назначава на свидѣлитѣ очна срѣща.

67. Сѣщността на показанїята на свидѣтельтъ ся записватъ въ протоколъ, който ся прочита на свидѣтельтъ и ся подписва какъто отъ него, тѣй и отъ мировыйтъ сѣдѣя. Въ случай на неграмотността на свидѣтельтъ, туй ся забѣлѣзва въ протоколъ и ся подписва само отъ мировыйтъ сѣдѣя.

68. Силата на свидѣтелскитѣ показанїя, споредъ достовѣрността на свидѣтельтъ, ясността, пълнотата и вѣроятността на неговитѣ показанїя, ся опредѣля отъ мировыйтъ сѣдѣя.

69. Свидѣтельтъ, който желае да получи възнагражденіе за отвлечанье отъ занїята или за пѣтны разноски, треба да объяви за туй подиръ извършваньето на испытываньето му. Възнагражденіето ся взема отъ страната, която е поискала тоя свидѣтель.

70. Възнагражденіето на свидѣтельтъ ся опредѣля отъ мировыйтъ сѣдѣя въ размѣръ отъ половинъ до четири франка на день, и други мѣстны обстоятелства. Жалбы за недостатѣчностъ на възнагражденіето не ся доущатъ.

ОТДѢЛЕНІЕ ТРЕТЕ.

Писменнытъ доказателства.

71. Актове отъ всякій родъ, тѣй извършенитѣ и явенитѣ по установеныйтъ редъ, какъто и домашнитѣ, а еще и други книги приематъ ся отъ мировыйтъ сѣдѣя въ съображеніе при рѣшеніето на дѣлото.

72. Съдържаніето на писменнытъ документи, извършени или засвидѣтелствованы по установеныйтъ редъ, не може да бѣде опровергнато отъ показанїята на свидѣлитѣ.

73. Въ случай когато тѣжачитѣ ся заявѣтъ съмнѣніе въ подлинността на актѣтъ, мировыйтъ сѣдѣя ся удостовѣрява въ неговата подлинностъ чрезъ сравненіе съ други актове, чрезъ сличаваньето на почеркѣтъ и испытываньето на свидѣлитѣ, за което и съставя протоколъ.

74. Когато противъ писменны доказателства, съществены при рѣшеніето на дѣлото, е повдигнато препирня за подлогъ, тогасъ мировыйтъ сѣдѣя предлага най-напредъ на страната, която е представила тѣзи документи, да ги вземе назадъ; ако тя не склони, той обяснява на обявявшийтъ за подлогътъ всичката важностъ на послѣдствїята, на които послѣднийтъ подпада, ако недокаже дѣйстви-

телността на подлогът. А когато тжжачиът си потвърди препирната за подлогът тогасъ мировыйтъ сждя спира разгльждането на дѣлото у себеси, а документитъ, които сж обявени за подложны, препроважда на прокурорътъ за мѣстныйтъ Окржжнъ Сждъ, за да предложи въпросътъ за подлогът на разгльждане на Сждътъ по установеныйтъ редъ.

75. Препирната за подлогъ, предявена противъ таквъ актъ, отъ който зависи сжщността на рѣшеніето, неспира разгльждането на дѣлото.

ОТДѢЛЕНІЕ ЧЕТВЪРТО.

Признаніето.

76. Когато едната отъ странитъ сама признава, при разгльждането на дѣлото и у мировыйтъ сждя, писмено или словесно, дѣйствителността на едно обстоятелство, което служи за утвърденіе на правото на нейныйтъ противникъ, тогава то ся счита че нема нужда отъ повече доказателства.

77. Признаніето, направено отъ одного изъ съучастницитъ въ дѣлото, има сила само въ отношеніе къмъ тогози отъ тѣхъ, който го е направилъ.

ОТДѢЛЕНІЕ ПЕТО.

Клетвата.

78. Сждебната клетва бива два вида:

I. Клетва, която едната страна предлага на другата, съ цѣль да постави рѣшеніето на дѣлото въ зависимостъ отъ нея; тая клетва ся нарича рѣшителна.

II. Клетва, която самъ Сждътъ предлага на едната или на другата страна.

I. За Рѣшителната Клетва.

79. Рѣшителната клетва може да ся предлага въ всякакви препирни, нъ само относително до личното дѣйствие на оная страна, на която тя ся предлага.

80. Тя може да бжде предложена въ всяко положение на дѣлото, даже и въ таквъ случай, когато никакъ нема доказателства по искътъ или по възраженіето.

81. Ако, тойзи, комуто е была предложена клетвата, ся отрѣче да ѝ приеме, и не престане да ѝ предаде на противникътъ си, или ако противникътъ, комуто е была тя предадена, ся отрѣче да я приеме, искътъ или възраженіето ся припознава за неправилно.

82. Клетвата не може да ся предава, ако дѣйствието, което съставя неинъ предметъ, излиза не отъ двѣтъ страны, а лично отъ оная страна, на която е была предложена клетвата.

83. Страната, която е предложила или предлага клетвата, не може вече да ся повърне, ако противната страна е обявила че ѝ приема.

84. Сторената клетва съставя доказателство само за или противъ оновова, който ѝ е предложилъ, а сжщо или противъ наследницитъ му или лицата, които сж встѣпили въ неговитъ права.

II, За Клетвата която ся предлага отъ сжщій Сждъ.

85. Мировыйтъ Сждя може да назначи на едната отъ странитъ клетва съ цѣль да тури въ зависимостъ отъ нея дѣлото, или само съ цѣль да опредѣли разгльгътъ на она, което треба да ся присяди за страната.

86. Мировыйтъ Сждя може самъ да назначи на страната клетва при слѣдующитъ двѣ условия: необходимо е; 1) искътъ или възраженіето да не сж напълно доказаны;

2) да не сж и съвѣмъ бездоказателны.

Въ всичкитъ други случаи Сждътъ треба да присяди по искътъ или да отхвърли безусловно.

87. Клетвата, която е назначена на едната страна отъ сжщій Сждъ, не може да бжде предадена отъ нея на другата страна.

88. Клетвата за опредѣленіе стойността на предметъ, който ся дыри, може да бжде назначена на ищецътъ отъ Сждътъ само когато не е възможно да ся опредѣли по другъ начинъ тая стойность.

Въ тоя случай Сждътъ треба да опредѣли и до каква сума ще даде вѣра на клетвата на ищецътъ.

89. Клетва на тжжачитъ ся не ся допуца:

1) по дѣла въ които иматъ участіе несвършенно лѣтны и изобщо лица, на които не ся позволява свободното располаганіе или постѣпкъ.

2) по обстоятелства, които ся намѣрватъ свързаны съ нѣкое престѣпление или простѣпкъ.

3) въ дѣла свързаны съ интересътъ на правителственны учреждения и съ градскитъ и селски общины.

4) въ дѣла на общества, на дружества и на компании;

5) за опроверженіе на прямыйтъ смыслъ на актоветъ, на които подлинностьта не е заподозрѣна.

ОТДѢЛЕНІЕ ШЕСТО.

Пригльдъ на мѣстото и Заключениеіето на вѣщитъ людье.

90. Пригльдъ на мѣстото, съ участіето или безучастіето на вѣщи людье, става или по прозбата на една отъ странитъ, или по усмотрѣніето на мировыйтъ сждя.

91. Пригльдътъ ся извършва отъ самыйтъ мировый сждя при двама достовѣрны свидѣтели и тжжачитъ ся, които ся призоваватъ словесно или съ призовки.

92. Не идванъето на тжжачитъ ся на пригльдътъ не го спира, и отсѣтующитъ ся лишаватъ отъ правото да ся тжжжтъ на дѣйствиата на мировыйтъ сждя по извършванъето на пригльдътъ.

93. Мировыйтъ сждя може по прозбата на тжжачитъ ся или по свое усмотрѣніе, да поиска заключеніето на вѣщитъ людье за таквъ предметъ за оцѣнката или за разгльждането на който сж необходимы особы свѣдѣнія.

94. Вѣщи людье ся избиратъ на число отъ единъ до трима, по взаимното съгласіе на тжжачитъ ся; ако ли ся тѣ несъгласжтъ, тогава ся назначаватъ отъ мировыйтъ сждя. Отводитъ имъ ся допуцатъ по сжщитъ правила на отводитъ на свидѣтелитъ.

95. За пригльдъ на мѣстото и за показаніята на вѣщитъ людье ся съставя протоколъ, който ся подписва отъ мировыйтъ сждя, отъ тжжачитъ ся, отъ свидѣтелитъ и отъ вѣщитъ людье. Въ случай на безграмотность на нѣкого отъ означенитъ лица, то ся забѣлжва въ протоколътъ.

ГЛАВА ШЕСТА.

За обезпеченіе на исковетъ.

96. Удовлетворешето на просбы за обезпеченіе на исковетъ зависи отъ мировыйтъ сждя; нъ когато при самото предявяване на исканъето на дългове обезпеченіето, засвидѣтелствовано по установеныйтъ редъ, ищецътъ поиска обезпеченіе, тогава мировыйтъ сждникъ не може да му откаже на туй.

97. Обезпеченіето на искове, предявены у мировыйтъ сждя, става по установенитъ членове отъ 242—248 Вр. Сжд. Правила.

98. Мировыйтъ сждя има право, по прозбата на ищецътъ, да почака отвѣтникътъ, който временно пребивава въ мировыйтъ участкъ, и иска да обжалова рѣшеніето, да представи залогъ или поржчителството на единъ благонадѣженъ мѣстенъ житель.

99. Ако отвѣтникътъ не изпълни туй исканъе, мировыйтъ сждя има право да наложи запоръ на движимото имъщество на отвѣтникътъ, съразмѣрно съ присъдената отъ него сума.

ГЛАВА СЕДМА.

За рѣшеніето.

100. Мировыйтъ сждя, подиръ изслушванъето странитъ приема въ съображеніе въ всичкитъ приведены по дѣлото обстоятелства, и като опредѣли, по убѣженіето на съвѣстна си, значеніето и силата на доказателствата, постановява рѣшеніе, което не треба да противурѣчи на законътъ.

101. При постановеніето на рѣшеніето мировыйтъ сждникъ може да ся ржководи отъ общеизвѣстнытъ мѣстны обычаи, нъ само въ тоя случай, когато приспособеніето на мѣстнытъ обычаи непротивурѣчи на законътъ.

102. Мировыйтъ сждя нема нито право да постановява рѣшеніе за рѣдметы, за които нема предявенъ искъ, нито да присяджа повече отъ туй, което е искалъ тжжачиътъ ся.

103. Като постановява рѣшеніето, мировыйтъ сждя присяджа обвинената страна да повърне на оправданата страна сждебнытъ разноски, ако тая послѣдната ги поиска.

104. Мировыйтъ сждя рѣшава окончателно дѣла по искове на сума не по-горѣ отъ 100 франка.

105. По дѣла, рѣшены отъ мировыйтъ сждя окончателно, той назначаватъ въ рѣшеніето срокъ, на който ся предоставя на обвинената страна доброволно да ги изпълни.

106. Въ случай на немање у обвинената страна никаквы наржчны средства за да внесе присъдената отъ рѣшеніето нарична сума, мировыйтъ сждя може да расрочи и сцлатата на опредѣлены срокове, споредъ количеството на искъ и споредъ способитъ на длжжникътъ за исплатата, за което, по желаніето на тжжачитъ ся, дава имъ и свидѣтелство.

107. Длжжникъ, който ся е показалъ не точенъ въ исплатата подиръ стореното нему на основаніе на предидущитъ членъ расрочване, попада, по прозбата на ищецътъ, по распорѣждане на мировыйтъ сждя, на немедленно заплащане на всичката присъдена сума.

108. По дѣла рѣшаваны отъ мировыйтъ сждя неокончателно, предварителното изпълненіе на рѣшеніето ся допуца не иначе, освѣнъ по прозбата на тжжачитъ ся и при туй само въ слѣдующитъ случаи.

1) Когато е присядено исканъе по актъ, извършенъ или засвидѣтелствованъ по установеныйтъ актовый редъ и за подлинностьта му нема препирня, или по домашенъ актъ, признатъ отъ страната, противъ която е представенъ.

2) когато подиръ истичанъето на срокътъ наема-тельтъ е обязанъ по рѣшеніето да очисти или да предаде наетото отъ него имъщество, или когато чрезъ рѣшеніе е постановено да ся продаде имъщество, което ся е намѣрвало въ незаконно владѣніе.

3) Когато по препирня за личенъ наемъ (приставане), наймательтъ е чрезъ рѣшеніето обязанъ да пусне слугата или работникътъ който е у него, или на тогози послѣднийтъ е предоставено да ся оттегли отъ наймательтъ.

4) когато ищецътъ представи обезпеченіе благонадѣженъ залогъ и приеме върху си отговорностьта за пагубитъ въ случай на измѣненіе на рѣшеніето отъ Окржжжнийтъ Сждъ, ако при туй може да ся предполага, че отъ забавата изпълненіето ще стане поскѣ не възможно.

109. Мировыйтъ сждя като постанови резолюціята записва ѝ въ кжсо и ѝ обявява на тжжачитъ ся при всичкитъ присѣтствующи.

110. Мировыйтъ сждя, при обявеніето, е длжженъ да обяви на тжжачитъ ся за правото имъ да пренесжтъ дѣлото на разгльждане въ Окржжжнийтъ Сждъ, за опредѣленыйтъ за туй срокъ, че въ случай на пропуцѣне на тоя срокъ отъ тѣхъ, постановеніето на рѣшеніето ще стѣпи въ законна сила.

111. Подиръ обявеніето на рѣшеніето, мировыйтъ сждя е длжженъ да го изложи въ окончателна форма

не по-кжсно отъ три дна.

112. Рѣшеніето на мировыйтъ сждя, изложено въ окончателна форма, треба да заключава въ себеси:

1) указване на годината, на мѣсяцътъ, и на числото, когато е станжло рѣшеніето;

2) названіето, имято и фамиліята или прекорытъ на тжжачитъ ся;

3) кратко изложеніе на обстоятелствата на дѣлото, съ привождане на исканіята на тжжачитъ ся;

4) сжщностьта на рѣшеніето и съображеніята, на които е то основано;

5) да означава разноскитъ на производството, които сж присъждены на оправданата страна;

6) да показва подтѣжи ли рѣшеніето на незабавно изпълненіе;

7) подписътъ на мировыйтъ сждя.

113. Мировыйтъ сждя записва своитъ рѣшенія или въ особень за всяко дѣло, протоколъ, или въ една обща книга.

109. Мировыйтъ сждя е длжженъ да дава копія отъ рѣшеніето не по-кжсно отъ третийтъ день отъ времято на подаванъето просба за туй.

ГЛАВА ОСМА

За заочното рѣшеніе и за отзываетъ.

114. когато отвѣтникътъ не ся яви въ назначеныйтъ срокъ, мировыйтъ сждя, по прозбата на ищецътъ, постановява заочно рѣшеніе, а когато не ся яви ищецътъ, то отвѣтникътъ може да иска да ся прекрати дѣлото, и да му ся заплатжтъ разноскитъ, нъ ищецътъ не ся лишаватъ отъ правото да възобнови дѣлото съ предявяване на ново исково прошеніе.

115. Съ заочното рѣшеніе мировыйтъ сждя присяджа на ищецътъ исканіята, които той докаже.

116. Ако мировыйтъ сждя узнае, по каквъто и да е начинъ, въ деньтъ на засѣданіето причината на неявяванъето на ищецътъ или на отвѣтникътъ были нѣкои непреодолемы препятствія, или че призовката за призованіето не была вовремя предадена на отвѣтникътъ, тогава отлага разурѣшеніето на дѣлото, и назначаватъ на тжжачитъ ся новъ срокъ за явяване, за което на явившата ся страна обявява словесно, а на неявившата ся проважда призовка.

При туй причинитъ за таквози отлагане треба да бжджтъ изложены въ протоколътъ.

118. Преди постановеніето на заочното рѣшеніе по сжществу на дѣлото, сждникътъ може да направи распорѣждане за лгтане на указанитъ свидѣтели, за пригльдъ на мѣстото или за искане мѣстны навѣщи людье, ако по обстоятелствата на дѣлото признае туй за необходимо.

Противъ туй распорѣждане отзываетъ не ся допуца, и то може да ся обжалова само заедно съ апелляціята по сжществу на дѣлото.

119. Отвѣтникътъ който е пропуцжлъ назначеныйтъ за явяване срокъ, нъ който е стигнжлъ въ Сждътъ преди постановеніето на рѣшеніето по сжществу на дѣлото, допуца ся до словесны объясненія. Постановеното слѣдъ туй рѣшеніе не ся счита заочно.

120. Копія отъ заочното рѣшеніе ся проважда на отвѣтникътъ съ призовка.

121. Въ продълженіе на двѣ недѣли отъ времято на вржчаванъето копіята на заочното рѣшеніе отвѣтникътъ има право да ся яви при мировыйтъ сждя и да проси де ся призове ищецътъ и изново да ся разгльда дѣлото.

122. Съ приеманъето на отзываетъ заочното рѣшеніе ся счита недѣйствително и дѣлото ся върща въ туй положеніе, въ което ся е намѣрвало преди рѣшеніето.

123. Въ случай на второ неявяване на отвѣтникътъ, постановява ся, по прозбата на ищецътъ, второ заочно рѣшеніе, противъ което отзываетъ ся недопуца.

124. Какъто ищецътъ, тѣй и отвѣтникътъ можжтъ да принесжтъ апелляціонна жалба противъ заочното рѣшеніе; ако само дѣлото, по цѣната на искътъ, подтѣжи на обжалване.

125. Срокътъ за принасяне апелляціонна жалба противъ заочното рѣшеніе ся смята отъ времято на обявеніето на рѣшеніето.

ГЛАВА ДЕВЯТА

За изпълненіето рѣшеніята на мировыйтъ сждя.

126. Слѣдующитъ рѣшенія на мировыйтъ сждя ся признаватъ вѣзди въ законна сила:

1) Рѣшеніята по дѣла, на които цѣната не надминува 100 франка.

2) Рѣшеніята на дѣла отъ по-горня сума или по искове, които неподлжжжтъ на оцѣнка, ако не е принесена апелляціонна жалба въ установеныйтъ срокъ;

3) Заочнытъ рѣшенія, ако въ установеныйтъ срокъ не е принесенъ ни отзываетъ, ни апелляція.

127. По рѣшеніето на мировыйтъ сждя, което е вгъзло въ законна сила, или което подлжжи на предварително изпълненіе, мировыйтъ сждя, по желаніето на тжжачитъ ся, дава му изпълнителенъ листъ.

128. Рѣшеніята на мировыйтъ сждя са привождатъ въ изпълненіе или отъ мѣстнытъ полицейскы чинове или отъ общинното начальство.

Всичкитъ тѣзи лица по изпълненіето на рѣшеніето ся подчиняватъ на мировыйтъ сждя.

129. Постановенитъ отъ мировыйтъ сждя рѣшенія и опредѣленія ся привождатъ въ изпълненіе по правилата изложены въ 331 чл. отъ Вр. С. Правила.

130. Всичкитъ препирни, които възникватъ по изпъл-

неніето, поддѣжжътъ на разрѣшеніето на мировыйтъ сѣдїа, въ участкѣтъ на когото се произвожда изпълненіето.

131. Недоумѣніята, които възникватъ при изпълненіето на рѣшеніето, относително смисъла на рѣшеніето разрѣшаватъ ся отъ мировыйтъ сѣдїа, който е постановявалъ рѣшеніето.

ГЛАВА ДЕСЯТА.

За обжалването рѣшеніята на мировыйтъ сѣдїа.

132. Противъ рѣшеніята на мировыйтъ сѣдїа по искове, цѣната на които надминува 100 франка, или които не поддѣжжътъ на оцѣнка, могатъ да ся принасятъ апелационны жалбы въ Окржжннйтъ Сѣдове. Срокътъ на принасяне апелационны жалбы ся назначава мѣсяченъ отъ деньтъ на обявленіето на рѣшеніето.

133. Въ апелационната жалба треба да бждѣтъ означены причинитѣ, по които подавачътъ ѝ счита рѣшеніето неправилно. Предявяване на новы исканія не ся допущатъ въ апелационната жалба.

134. Апелационната жалба ся представя въ два екземплярѣ на тогози мировый сѣдїа, който е рѣшилъ дѣлото.

135. Мировыйтъ сѣдїа проважда единъ екземпляръ отъ апелационната жалба, съ всичкитѣ приложения и актове на производството въ Окржжннйтъ Сѣдъ не по-късно отъ три дни отъ времето на приеманьето ѝ, а другийтъ екземпляръ испроважда съ призовка на противната страна.

136. Частннйтъ жалбы противъ распоряжданьето на мировыйтъ сѣдїа, могатъ да ся принасятъ само за едно съ апелацията, освѣнь жалбнѣтъ за бавность, за неприеманье на искова проща, на отзывъ или на апелационна жалба и на опредѣленіята по просбытъ за обезпеченіе на искѣтъ или за предварителното изпълненіе на рѣшеніето; въ тѣзи случаи жалбнѣтъ могатъ да ся подаватъ отдѣлно отъ апелацията.

137. Частннйтъ жалбы ся принасятъ въ седмодневенъ срокъ, отъ времето на опредѣленіето на Сѣдѣтъ, освѣнь жалбнѣтъ за бавность, за подаваньето на които срокъ ся не назначава.

138. Жалбнѣтъ за бавността на мировыйтъ сѣдїа, или за отказване да приеме искова проща, отзывъ или апелационна жалба ся подаватъ въ Окржжннйтъ Сѣдѣ, а другитѣ жалбы на мировыйтъ сѣдїа, който ги представя въ продълженіе на седемъ дни отъ времето на подаваньето на жалбата, въ Окржжннйтъ Сѣдѣ, заедно съ своето обясненіе.

139. Тѣзи жалбы ся разглеждатъ въ Окржжннйтъ Сѣдѣ безъ призованіе на странитѣ, въ които отъ тжжачитѣ ся явѣтъ допущатъ ся до словесны обясненія.

ГЛАВА ЕДИНАДЕСЯТА.

За редѣтъ на апелативното производството въ Окржжннйтъ Сѣдове

140. Тжжнмнйтъ, комуто е съобщена апелационната жалба, може до назначеннйтъ за слушанье дѣлото день, въ Окржжннйтъ Сѣдѣ, да подаде въ Окржжннйтъ Сѣдѣ свое писмено обясненіе на жалбата.

141. Неявяваньето на едната страна въ засѣданіето на Окржжннйтъ Сѣдѣ не спира разглежданьето на дѣлото, и приехтвующата страна допуца ся да представи словесны обясненія.

142. Ако не ся явѣтъ и двѣтъ тжжачнсе страны, разглежданьето на дѣлото ся отлага, за което ся и обявява на двѣтъ страны.

143. Разглежданьето на дѣлата въ Окржжннйтъ Сѣдѣ става публично и словесно. То ся открыва съ прочитаньето на обжалованото рѣшеніе на мировыйтъ сѣдїа и на принесената противъ туй рѣшеніе жалба. Подирь туй става словесно състязаніе между тжжачитѣся.

144. Провѣрката на доказателствата ся произвожда отъ самнйтъ Окржжннйтъ Сѣдѣ, или, по негово поржчанье, отъ одного изъ неговнѣтъ членове.

145. Предсѣдательтъ на Сѣдѣтъ може да предлага на тжжачитѣся въпросы за разясненіе на дѣлото.

146. Когато предсѣдательтъ на Сѣдѣтъ види, че словесннѣтъ обясненія на тжжачитѣся сѣ достаточно разяснили дѣлото, той прекратява състязаніето.

147. Предсѣдательтъ на Сѣдѣтъ има обязанность да склонява на помиреніе.

148. Когато тжжачитѣся пожелажтъ да прекратжтъ дѣлото съ помиреніе, мировото имъ потѣжжыванье ся вносе въ протоколѣтъ и ся подписва отъ тѣхъ.

149. По дѣла на лица недостнжнжли съвършеннолѣтіе, глухонѣмы и умалишены, по дѣла на казенното управление, на административннѣтъ учреждения, на градскитѣ и селскн общнны, сжщо и по въпроситѣ за подеждностьта, прокурорѣтъ дава своето заключеніе подирь свѣршваньето на състязаніето между тжжачитѣся.

150. Подирь постановленіето на рѣшеніето предсѣдательтъ на Сѣдѣтъ обявява го на тжжачитѣ ся въсжщото засѣданіе; по дѣла сложны той може да отложи обявеніето на рѣшеніето, нѣ по-дълго отъ три дни.

151. Рѣшеніята на Окржжннйтъ Сѣдѣ ся почитатъ окончателны и поддѣжжътъ на немедленно изпълненіе споредъ редѣтъ указанъ въ членове отъ 325 до 331 включително отъ Врѣмнннѣтъ Сѣдебны Правила.

ГЛАВА ДВНАДАСЯТА.

За отжѣната на окончателннѣтъ рѣшенія на мировыйтъ сѣдїа и на Окржжннйтъ Сѣдове.

152. Просбытъ за отжѣната на окончателннѣтъ рѣшенія на мировыйтъ установленія могатъ да бждѣтъ три рода.

1) просбы за кассация на рѣшеніята, които неподдѣжжътъ на апелация.

2) просбы за преглѣдъ на рѣшеніята;

3) просбы отъ неучаствовавшнѣтъ въ дѣлото лица

153. Просбы за кассация на рѣшеніята ся допущатъ:

1) въ случай на явно нарушение на прямнйтъ смисълъ на законѣтъ или на неправилното му тълкованіе;

2) въ случай на нарушение на обряды и на формы на сждопроизводството толкови сжщественны, щото поради неопазваньето имъ не е възможно да ся признае приговорѣтъ, че има сила на сждебно рѣшеніе.

3) въ случай на нарушение на прѣдѣлитѣ на вѣдомството или на властѣта, които сѣ предоставены отъ законѣтъ на мировыйтъ сѣдїа или на Окржжннйтъ Сѣдѣ.

154. Просбытъ за преглѣдъ на рѣшеніята ся допущатъ въ случай на открыванье на новы обстоятелства или въ случай на подлогъ, открытъ въ актоветѣ, на които рѣшеніето е основано.

155. Просбытъ на лица, неучаствоваши въ дѣлото, ся допущатъ въ тѣ случаи, когато рѣшеніето, което е влѣзало въ законна сила нарушава тѣхннѣтъ права.

156. Просбытъ за отжѣната на рѣшенія на мировыйтъ сѣдїа ся принасятъ въ Окржжннйтъ Сѣдѣ, а просбы за отжѣната на рѣшенія на Окржжннйтъ Сѣдѣ ся принасятъ въ Върховннйтъ Сѣдѣ.

157. На просбата треба да е приложена копія отъ рѣшеніето и всичкитѣ документи, на които просбата е основана.

158. Срокътъ за подаване проща за отжѣна на рѣшеніето на мировыйтъ сѣдїа ся назначава мѣсяченъ, а за отжѣната на рѣшеніето на Окржжннйтъ Сѣдѣ четири мѣсяченъ.

159. Установленнйтъ въ предидущнѣтъ членъ срокъ ся смѣта:

1) на прошенія за кассация на рѣшенія, отъ деньтъ на обявленіето на рѣшеніето;

2) на прошенія за преглѣдъ на рѣшенія, отъ тоя день, когато на просителѣтъ е станжло извѣстно едно ново обстоятелство, което служи за основаніе за преглѣданье на рѣшеніето, а въ случай на подлогѣтъ отъ тоя день, когато е влѣзло въ законна сила рѣшеніето на углавннйтъ сѣдѣ за признаніето на актѣтъ за подложень.

3) за прошенія на неучаствовавшнѣтъ въ дѣлото лица, отъ туй время, когато рѣшеніето е станжло извѣстно на просителѣтъ.

160. Окржжннйтъ Сѣдѣ, ако признава просбата за отжѣна на рѣшеніето че заслужва уваженіе, отжѣнява обжалованото рѣшеніе и препроважда дѣлото на разглежданье на другнй мировый сѣдїа. Тѣй сжщо и Върховннйтъ Сѣдѣ при отжѣната на рѣшеніето на Окржжннйтъ Сѣдѣ, препроважда дѣлото на разглежданье на другнй Окржжннйтъ Сѣдѣ.

161. Мировыйтъ сѣдїа или Окржжннйтъ Сѣдѣ, на разглежданьето на който е предадено дѣлото, пристжкнва къмъ неговото рѣшеніе, слѣдъ като призове тжжачитѣ ся страны и съ опазваньето при производството на туй дѣло правилата, изложены въ членовѣтъ на тоя уставъ.

ГЛАВА ТРИНАДЕСЯТА.

За устраниеніето на мировыйтъ сѣдїа.

162. Мировыйтъ сѣдїа е обязанъ да устранива себе си и може да бжде отстраненъ отъ тжжнмнѣтъ въ слѣдующнѣтъ случаи:

1) когато той самъ, жена му, роднннѣтъ му, въ пряма линия безъ ограниченіе, а въ побочна роднннѣтъ му отъ първнѣтъ четири и сватовѣтъ му отъ първнѣтъ три степени, още и усыновеннѣтъ отъ него, иматъ участіе въ дѣлото;

2) когато сжята е настонннѣтъ на одного отъ тжжачитѣ ся, или управлява дѣлата му, или когато тжжачнѣтъ ся управа дѣлата или имуществото на сждїата;

3) когато сждїата или жена му сѣ по законѣтъ най-близкн настѣдннцы на одного отъ тжжачитѣ ся, или иматъ съ одного отъ тѣхъ тжжба.

163. Просбата за отстраненіе на мировыйтъ сѣдїа, съ изложене на основаніята, треба да е заявена отъ ищецъ при предявяваньето на искѣтъ, а отъ отвѣтннѣтъ не по-късно отъ първото му явяванье въ Сѣдѣтъ.

164. Мировыйтъ сѣдїа, като признае причиннѣтъ за устраниеніето правилны, предава подадената нему искова проща, съ всичкитѣ ѝ приложения на най-близкнйтъ мировый сѣдїа, който ще ся назначава вовремя за да изпълнява неговата длъжность въ подобны случаи.

165. Когато мировыйтъ сѣдїа непризнава предявеннѣтъ доводи достаточны за своето отстраненіе а тжжнтельтъ, слѣдъ като му ся обяви за туй, пакъ настоява за отстраненіето, тогава мировыйтъ сѣдїа представя на разрѣшеніе въ Окржжннйтъ Сѣдѣ просбата му затуй заедно съ своето обясненіе.

ГЛАВА ЧЕТЫРНАДЕСЯТА.

За сждебннѣтъ разноскн.

166. Производството у мировыйтъ сѣдїа ся освободява отъ гербовы и свѣякаквы мыта.

167. При даване копія отъ рѣшенія протоколы отъ мировыйтъ сѣдїа и отъ Окржжннйтъ Сѣдове по дѣла на мировото правосждїе взема ся по половина франкъ за листъ, (*) като ся смѣтатъ по двадесетъ и пять реда на всяка страница.

(*) Единъ листъ ся счита отъ четири страницы.

Отъ Министерството на Финансытъ

Извѣстіе

Министерството на Финансытъ обявява за всеобщо знаніе, че прошеніята, заявленіята и прочн книжа, които ся подаватъ отъ часны лица, или отъ длъжностны, за своя лична потребност, въ разннѣтъ правителственны учрежденія и Министерства ще оставатъ безъ послѣдствіе, съгласно членовѣтъ 23/26 отъ Временннѣтъ Правила за гербовый сборъ, ако тѣ не сѣ облѣпены предварително съ изысканнѣтъ отъ законѣтъ гербовы марки. Вслѣдствіе на това, умоляватъ ся длъжностннѣтъ лица, на които въ канцеларнѣтъ постжвватъ такѣвъ родъ книжа да обрѣщатъ вниманіе и ся съобразяватъ нагълно съ това постановление, на помнжтнѣтъ законъ, ако не желажтъ да ся отговорны предъ законѣтъ.

Софія 16-ый апрнлнй 1880 год.

Главенъ Секретаръ въ Министерството на Финансытъ: Д. Каранфнловичъ.

(2—3)

Видннскнй Окржжннйтъ Сѣдѣ.

Призовка

№ 2433.

Видннскнй Окржжннйтъ Сѣдѣ, на основаніе ст. 115 т. 3. отъ временннѣтъ правила за устройството на сждебната часть въ Българія, призовава турчннѣтъ Ханджн Сали, житель изъ Г. Видннъ, улица Методіева, а сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да ся яви самъ, или чрезъ свой законенъ повѣренннѣтъ въ срокъ отъ шесть мѣсяцы.

Той ся выка по молбата на Мехмедъ-Али Хусеинъ изъ сжщата улица, който предяви на него искъ отъ 30,000, (тридесетъ хиляды) гроша, за който му е былъ поржчитель на сыротската касса.

Въ случай на неявяваньето отвѣтннѣтъ или на повѣренннѣтъ му въ означеннйтъ срокъ, Сѣдѣтъ ще постжпи съгласно 281 ст. т. 1. отъ Временннѣтъ Сждебны Правила и издаде задочно рѣшеніе.

Видннъ 5-ый маій 1880 год.

Предсѣдатель: Ив. Рашковъ.

За Секретаръ И. С. Геновъ.

(1—(228)—3)

Призовка

№ 2434.

Видннскнй Окржжннйтъ Сѣдѣ, на основаніе ст. 115, т. 2. отъ Временннѣтъ Сждебны Правила призовава турчннѣтъ Ахмедъ Алнєвъ, бывшнй житель на Г. Видннъ, изъ улицата Царь-Петрова, а сега жувущъ въ Силнврнѣ (Царнградско Окржжннѣ) Турцнѣ, да ся яви самъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренннѣтъ въ срокъ отъ четири мѣсяцы.

Той ся выка по молбата на Г-нѣ Тодоръ Стефановъ, житель изъ Г. Видннъ, който предяви на него искъ отъ 8,627 гр. (восьмъ хиляды и шестотннѣтъ и двадесетъ седмъ) гр. и 10 (десять) турскн лнры.

Въ случай, ако ся не яви отвѣтннѣтъ или повѣренннѣтъ му, Сѣдѣтъ ще постжпи съгласно 281 ст. т. 1. отъ Временннѣтъ Сждебны Правила и издаде задочно рѣшеніе.

Видннъ 5-ый маій 1880 г.

Предсѣдатель. Ив. Рашковъ.

За Секретаръ И. С. Геновъ

(1—(229)—3)

Османъ-Базарскнй Окржжннйтъ Управителенъ Свѣтъ

Обявленіе

№ 739

Съ настояще-то Свѣтъѣтъ обявява, че днгенѣтъ на търновалж Алнманъ бѣжанецъ ся дава подъ наемъ, кой-то ся намѣрва въ градѣтъ при съборената баня.

Кой-то ся нуждае отъ тоя днгень да ся отнесе на 5-ый юннй часть по 9, прѣдъ пладнѣтъ въ канцеларнѣ-та на Окржжннйтъ Свѣтъ, гдѣто има да стане надаваньето.

Османъ-Базаръ 19-ый маій 1880. год.

Предсѣдатель. Б. Д.

Секретаръ Велчю Х. Пенчювъ

(1—262—1)